

Aplikacja do śledzenia celów i fuzji danych

Dokumentacja końcowa

Przemysław Saramonowicz, Marcin Buczko, Jacek Palczewski
Wydział Elektroniki i Technik Informacyjnych
Politechnika Warszawska

26 stycznia 2015 r.

1. Realizacja zagadnień

Podsumowanie zostanie oparte o punkty z dokumentacji wstępnej, które zostaną skomentowane na podstawie bieżących etapów prac.

- **Symulacja ruchu obiektu** - obiekt będzie poruszał się w przestrzeni dwuwymiarowej po zdefiniowanych wcześniej trajektoriach ruchu oraz przekazywał dane o swoim położeniu sensorom.
 - Ten moduł programu udało się zrealizować w zadowalającym stopniu: trajektoria obiektu jest generowana w oparciu o skrypty w języku Python(katalog `maps/`).
- **Sensor ruchu** - odbiera dane o położeniu obiektu i przekazuje je razem z własnym szumem pomiarowym na wejście filtra Kalmana.
 - Miejsce na komentarze...
- **Filtr Kalmana** - Odbiera dane z sensorów i wyznacza stan wewnętrzny modelowanego obiektu
 - Miejsce na komentarze...
- **Moduł określający błąd pomiaru** - Odbiera dane od obiektu, sensorów oraz filtra Kalmana i określa jak dokładnie filtr Kalmana przewiduje tor w kolejnych iteracjach oraz określa poprawę w stosunku do odczytów sensorów.
 - Moduł został połączony z poniższym, por. punkt niżej i dalsze rozdziały.
- **Interpretacja graficzna działania programu** - Rysuje obiekt w kolejnych iteracjach na jego pozycji oraz jego kopię w miejscu określonym przez układ sensorów z filtrem Kalmana a także trajektorie obu instancji obiektu.

- Mimo pierwotnych planów o zrealizowaniu tego modułu w języku C++, ze względu na problemy z implementacją wyświetlania wyników symulacji w czasie rzeczywistym Zespół podjął decyzję o zmianie podejścia: program składający się z pozostałych modułów jest zrealizowany jako aplikacja w C++, a bieżący moduł został napisany jako uniwersalny skrypt do środowiska Octave(kompatybilnego z Matlabem). Dokładne działanie całego projektu zostanie opisane później.
- Zależność pomiędzy torem ruchu i prędkością a dokładnością pomiaru; wpływ ilości sensorów na dokładność odczytu.
 - Możliwość uruchomienia z innym torem obiektu(jak również zmiany współczynników - pliki .ini) w opinii Zespołu realizuje olbrzymią część tego założenia.
 - Miejsce na komentarze...
- Przenośność pomiędzy Windowsem a Linuxem.
 - Był to podpunkt intrygujący ze względu na wiele niespodzianek(głównie ze względu na ciekawe różnice pomiędzy kompilatorami(Visual Studio jest o wiele bardziej liberalny i różni się subtelnościami w implementacji niektórych rzeczy nawet w bibliotece standardowej: dla przykładu konstruktor `std::exception` przyjmujący ciągi znaków pod MSVC, który nie jest dozwolony w GCC - tam identyczną funkcję pełni `std::runtime_error`)), aczkolwiek dzięki wykorzystaniu Jenkinsa udało się utrzymać ten podpunkt.

2. Opis stanu prac nad projektem

2.1. Rozwiązania zastosowane w projekcie - synchronizacja, etc.

2.1.1. Klasa Worker

Problem synchronizacji dotyczył praktycznie każdego modułu w aplikacji opartej na wątkach, dlatego został rozwiązany globalnie, poprzez klasę `Worker<T>`, która korzysta z dobrodziejstw programowania generycznego, czyli trejtów, uproszczając całą obsługę synchronizacji do przeciążenia funkcji `ThreadProc` w module dziedziczącym po w.w. klasie, a obsługa zmiennej warunkowej, kolejki i synchronizacji jest w gestii kompilatora dla wielu różnych, różniących się szczegółami klas.

2.2. Jak program działa - opis

1. Aplikacja

Aplikację można uruchomić z konsoli, bądź poprzez skrypty `runme`, dzięki czemu automatycznie zostanie uruchomiony punkt 6 po zakończonej symulacji.

2. Generator

`Worker<OutputWorker>` uruchamia przeciążoną funkcję `ThreadProc`, która natomiast wywołuje skrypt który jest załadowany z pliku - za pomocą wyrażeń regularnych jest przeprowadzone wstępne sprawdzenie czy skrypt jest prawidłowy (tj. czy istnieje funkcja która ma taką samą nazwę co plik w celu weryfikacji) jest cyklicznie uruchamiana i wszystkie obliczenia są przeprowadzane w środowisku Python (dzięki czemu między wywołaniami funkcji w Pythonie możemy przechowywać dane w zmiennych globalnych - por. pliki w katalogu `maps/`, a biblioteka `Boost::python` pozwala na załadowanie tych wyników i dalsze przetwarzanie.

3. Sensor

Sensor na wejściu dostaje współrzędne (x, y) punktu z generatora i dodając do nich swój szum przekazuje na wejście filtru Kalmana oraz do zarchiwizowania przez klasę `Writer`

4. Kalman

KALMAN OPIS TUTAJ

5. Writer

Zespół podjął decyzję o przechowywaniu wartości w plikach CSV¹ ze względu na prostotę formatu.

6. Skrypty Matlab

Z powstałego pliku `.csv` skrypt `script.m` wczytuje współrzędne punktów wygenerowanych w trakcie symulacji przez program, oblicza odchylenie standardowe różnic wartości współrzędnych x, y dla czujnika i filtra kalmana oraz rysuje 3 wykresy :

(a) wartości zmiennych X dla generatora, czujnika i filtru Kalmana;

¹ang. *Comma separated values* - mimo nazwy separatorem zostały średniki, wybrane w celu zachowania zgodności z aplikacją Excel, która była wstępnie wykorzystywana do analizy wyników.

- (b) wartości zmiennych Y dla generatora, czujnika i filtru Kalmana;
- (c) torów ruchu na podstawie odczytu generatora, czujnika i filtru Kalmana.

W celu uruchomienia programu z tą funkcją należy wywołać skrypt `runme.bat` (lub `runme.sh` dla systemów linuxowych) w argumentach podając mu ścieżkę do skryptu pythona dla interesującej nas trajektorii oraz wywołanie funkcji w języku Matlab np. `runme.bat ../maps/standard acc.py script(1000)`. Argumentem w przypadku skryptu `script.m` jest ilość punktów rysowanych na wykresie.

3. Napotkane problemy, popełnione błędy, wnioski

3.1. Problemy i błędy napotkane podczas pisania

3.1.1. Rozbieżności pomiędzy MSVC i GCC

Pisanie aplikacji dostępnym na wiele platform jest procesem dość wymagającym głównie ze względu na fakt, że MSVC jest, jak już zostało wspomniane wcześniej, kompilatorem dość liberalnym - pozwala na dużo rozwiązań które nie są możliwe jeżeli przychodzi co do kompilacji pod GCC. Dlatego cennym rozwiązaniem było skorzystanie Github Student Pack², dzięki któremu Zespół uzyskał dostęp do darmowej maszyny wirtualnej która pozwoliła na zainstalowanie instancji Jenkinsa działającej 24/7 - CI pozwalało śledzić czy każdy nowy commit (zwykle projektowany pod Windowsem) kompiluje się pod Linuxem - dlatego dość szybko można było w stanie wykryć poniższy błąd.

3.1.2. GCC i argument określany przez typedef

Tutaj Zespół spotkał się z dość dziwnym błędem - GCC nie pozwalało na określanie argumentu funkcji jako typ `void` w przeciwieństwie do MSVC który zezwala na taką operację, dlatego trejt `CommonUtil::Traits::InputWorker` definiuje typ argumentu funkcji `ThreadProc` jako `int`.

3.1.3. Rozbieżności pomiędzy szkieletem a aplikacją końcową.

Mimo początkowych planów skorzystania z bibliotek SDL i wxWidgets w finalnej wersji nie zostały użyte, głównie ze względu na to, że wyświetlanie komórek w czasie rzeczywistym jest procesem dość złożonym tak samo jak próba wpływu na zmiany na parametry symulacji.

²<https://education.github.com/pack>

Tablica 1: Końcowe statystyki

Liczba linii kodu	1
Liczba commitów	2
Liczba testów	3

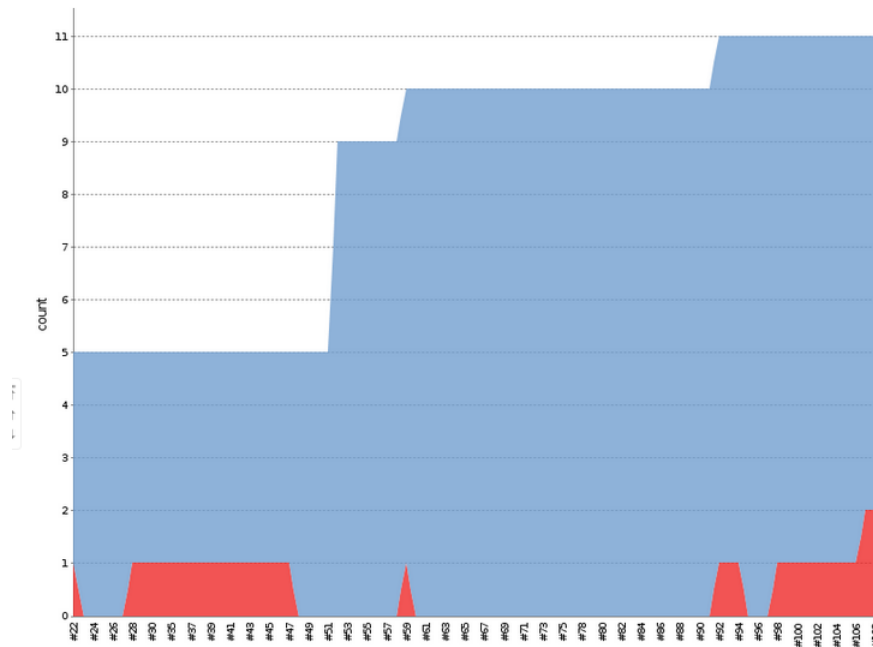
3.1.4. Automatyzacja liczenia pokrycia kodu.

Mimo próby podejścia do automatyzacji (por. przełącznik `coverage` w pliku `SConscript`) liczenia pokrycia kodu nie udało się osiągnąć zadowalających rezultatów.

3.2. Wnioski, rozwiązania

3.2.1. Automatyzacja testowania

Z drugiej strony automatyzacja testów była dość dobra - każda udana kompilacja kończyła się uruchomieniem skryptu `test_runner.sh` na jenkinsie, co kończyło się generowaniem plików `.xml` które były potem interpretowane przez wtyczkę do postaci wykresu:

(Gwoli ścisłości: testy zaznaczone na czerwono odnoszą się do skryptów wykonywanych przy wykorzystaniu ścieżek relatywnych, a plugin w jenkinsie odpowiedzialny za ich wykonanie *ucieka* ze względów bezpieczeństwa do folderu `/tmp`, przez co takiego testy są skazane na niepowodzenie.)